

Balkongsovare

Bidrag från Rune Larsson
2008-08-08

Balkongsovare

8 augusti 2008

Jag sov väldigt bra på balkongen i natt. Regnet föll med ett sövande rasslande ljud mot plommonträdet's blad. Inte en droppe föll på mig, ty taket skjuter ut över min sovplats. Där ute har jag skumgummimadrass, duntäcke, kuddar, en pannlampa och en bra bok. Sömnen blir bra utomhus.

Mina pojkar och jag sov på balkongen under de första åren av det här millenniet. Det var 16 minusgrader den kallaste natten. Inga problem! Då hade vi två duntäcken, raggsockor och mössor. Jag låg i mitten med en pojk på var sida. Vi nattade varandra genom att prata igenom hur dagen varit, vad de lärt sig i skolan, vad de ville med morgondagen och framtiden. Jag berättade alltid en saga om Big Mama, en figur jag hittat på. Varje kväll improviserade jag ihop en ny story. Efter lite Gud som haver kramade vi varandra och somnade. Kanske kommer jag på min ålders halvdementa höst att betrakta de kvällarna på balkongen med pojkarna som mitt livs lyckligaste upplevelser.

Nu sover jag alltså på balkongen igen, men ensam eftersom jag är gräsänkligt med barnen i Toledo, Ohio. Deras mormor bor där och de firar som vanligt (tyvärr) sommarlovet 650 mil från mig.

Idrottsmän och kvinnor borde sova på balkonger, klippor, under granar och i tält som ett led i träningen. På så sätt kan de lättare sova i främmande miljöer när de är ute och tävlar. De utvecklar en psykologisk beredskap som minskar stressen av att login inte alltid blir som man tänkt sig.

Jag ser fram mot kvällen. Då ska jag gå ut på balkongen igen, bädda ner mig under duntäcket, tända pannlampan, läsa några sidor ur boken tills ögonen blir trötta. Sedan ska jag blunda och bara lyssna på alla ljud som finns i ett villaområde i en medelstor svensk stad. Ljuden kommer att försvinna och plötsligt sover jag lugnt och fridfullt ute i den friska luften.

God natt!